

Nr 86
November

2019

Kalmetu Sõna

Kalmetu Põhikooli ajaleht

Ajaleht asutatud 1995. a 16.
detsembril

I klass 2019. õppeaastal

1. Ant, Andres
2. Karu, Keru-Mia
3. Kiik, Ats
4. Kändla, Kert
5. Lahesoo, Jandre
6. Müür, Triinu
7. Orumets, Armando
8. Reial, Laureen
9. Salumaa, Taavi
10. Sander, Moonika
11. Siirus, Mariel
12. Sirg, Sander
13. Soobel, Sten-Kaspar
14. Zilinski, Isabella
15. Tenno, Kristjan
16. Ärm, Andri

1. klass aastal 2019, klassijuhatajaks on Evija Leiuaru

Puu ja tuul

*Õues on kõva tuul,
ta hakkab rebima puud.
Puu aga vastu punnib,
tuul aga vastu sunnib.*

*Puu juured juba kerkivad,
veelombid aga läigivad.
Linnud lennata ei saa,
sest vastu hakkab tuulemaa.*

*Lained löi üles tuul,
ja rebis maast puud.
Puu aga alla andis,
tuul aga teda kandis.*

Steffi Maarja Tiits 5. kl

Esimene lumerõõm

*Esimene lumehelvest maha langes,
keerles ja pöörles, kuni maandus hange.
Inimestel rõõmsaks läks meel,
juba olid nad õue teel.*

*Lendama hakkasid esimesed lumepallid,
pärast seda tulid soojad kallid.
Mindi tuppa jooma kuuma teed,
nii kuum see, et lausa keeb.*

*Läbi saigi esimene lumerõõm,
millega kaasas käis ka üks teesõõm.
Inimeste südameid täitis lootus,
et lumi ära ei kaoks sootuks.*

Kadi Rimmel 6. kl

Intervjuu Eesti Vabariigi Presidendiga

Kas presidendi töö on raske?

Ta kindlasti on suure vastutusega, et sa ikkagi pead iga päev hommikul üles tõusma ja mõtlema, mida saad Eesti heaks kas kodus või siis, kui sa oled välismaal ära teha, et iga minut on arvel ja ^{sec} on ju ka lühike periood. Viis aastat pead hästi hoolega mõtlema, millega tahad need aastad täita, et see aeg ei läheks raisku.

Kas olete olnud kunagi kiusaja või kiusatava rollis?

Ma ei ole ise olnud kummaski rollis, sest ma olin algklassides selline hästi kõrvaltvaataja laps, ma olin oma klassikaaslastest aasta noorem ja olin nagu lihtsalt eemal. Vaatasin, mis toimub, aga ma mäletan mitut juhtumit seal, noh neljas - viies klass, kus ma läksin koju ja rääkisin emale, et kedagi oli kiusatud ja siis ema nagu

õhutas, et ma asuksin selle kiusatud lapse poolele ja kui sa seda siis tegid, siis muidugi mõneks ajaks võisid ise ka muutuda selliseks, keda kiusatakse. Aga see läks alati üle, mul ei ole selles mõttes halbu kogemusi suhtlemisest oma klassikaaslastega, aga ma võin samas ka täitsa puhta südametunnistusega öelda, et ma ei ole kedagi koolis kiusanud.

Kas Teie kantselei jälgib teie sotsiaalmeedia kommentaare?

Ma ise ka jälgin tegelikult. Ikka loen. See on päris huvitav. Sa leiad sealt mustreid, siis saad aru, et kusagil on inimesed, kes on seadnudki endale eesmärgiks teatud muustrite kujundamise meie peades ja seda on päris põnev tegelikult avastada.

Mida arvate küberkiusamisest ja kas olete ise jäänud küberkiusamise ohvriks?

Jaa kindlasti olen. Kui ma loen oma sotsiaalmeedia kommentaare, siis seal on väga palju küberkiusu tegelikult. Aga taas kord ma pean ütlema, et me peame endale aru andma, et enamus inimesi ei kirjuta kunagi internetis midagi halba kellegi kohta ja ei kirjuta ka midagi head. Võib-olla me peaksime tegelikult mõtlema, et teha ise seda tänuväärset tööd, et mõnikord minna ja öelda kellelegi lihtsalt hästi, eriti kui te märkate, et on tekkinud küberkiusamise olukord või vähemasti siis kirjutada otse ja privaatset, et selle vastu saab otsida ka abi, sest tegelikult ei pea keegi taluma küberkiusamist, et julmematel juhtudel on meil olemas ju veebipolitsei, kelle poole pöörduda. Kui seal on suured inimesed väikeste vastu, siis tuleks ka kindlasti rääkida täiskasvanutega, keda saab usaldada. Kui sellist täiskasvanut leiab kodust, siis on kõige parem, aga kui kodust ei leia ehk leiab koolist. On sotsiaalpedagoogid või muidu usaldusväärne õpetaja ja nemad juba teavad, kuidas aidata. Oluline on, et keegi ei peaks taluma kiusamist ja ei ole ka võib-olla mõistlik endale öelda, et ma saan hakkama, kuigi tegelikult tuleb nutt peale ja sa ei saa hakkama. Otsi kindlasti abi, seda abi leidub.

Kuidas lahendada praegust olukorda Eestimaal, kus pered on juba pikemat aega ilma elektrita?

Me oleme täna juba rääkinud ka suurte ajakirjanikega sellel teemal. Kõik küsivad, kuidas siis nii, meil läheb lihtsalt elekter ära? Tegelikult oleme hästi kaua püüdnud tagada eelkõige seda, et elekter oleks odav ja et see võrgutasu ei tunduks nii kõrge. Need asjad on omavahel seoses. Kui ei ole ressursse, et hooldada võrke ja investeerida nende kaasaegsemaks muutmiseks, nagu näiteks maa alla viimiseks, siis vähehaaval käib elektrivõrgu kvaliteet tegelikult alla. Tänapäeval on palju võimalusi, kuidas muuta võrku töökindlamaks, mitte ainult seda kaudu, et need pikad liinid viia maa alla. Maa peal on ka täiendavad võimalused selliste pisikeste tootmisvõimsuste paigutamiseks igale poole üle Eesti. Tavaliselt tuleb meie elekter suurtest elektrijaamadest Narvast ja Tallinnast. Aga tegelikult on olemas võimalusi teha töökindlamaks seda süsteemi, me ei saa kõige väiksemat hinda küsida, et veel enam-vähem süsteem töötaks.

Intervjueerisid: Kadri Lorup ja Kadi Rimmel 6. kl

PRESSITEADE

SA Kiusamisvaba Kool

23. august 2019

Aasta kiusuennetaja kool 2019 on Kalmetu Põhikool SA Kiusamisvaba Kool andis 23. augustil KiVa-koolide suvekoolis juba teist korda välja aasta kiusuennetaja kooli tiitli, mille pälvis sel aastal Kalmetu Põhikool Viljandimaalt. Kalmetu Põhikool on KiVa programmi rakendanud juba kuus aastat ehk alates 2013. aasta sügisest.

Tiitli väljaandmise eesmärk on väärtustada kooliperede pühendumist ennetamis- ja sekkumistegevustele ehk teisisõnu soovib sihtasutus täiendavalt tunnustada neid koole, kes kasutavad maksimaalselt ära uuringutega kontrollitud programmi ja süsteemi, pingutades selle nimel, et kiusamist jääks aina vähemaks.

„Kalmetu Põhikool on kool meie täitsa esimesest lennust ehk teisisõnu julges juba 2013. aastal võtta vastu väljakutse katsetada kiusuennetusprogrammi, mille mõju oli põhjalikult tõestatud küll Soomes, ent Eestis polnud midagi nii süsteemset koolidele varem võimaldatud,“ sõnas sihtasutuse Kiusamisvaba Kool tegevjuht Triin Toomesaar. „Ja kuigi nõnda mitmekülgse programmi kuue kasutusaasta jooksul on loomulik, et tuleb ette väsimust ja motivatsioonikadu, tegi Kalmetu Põhikool 2018/2019. õppeaasta jooksul väga eeskujulikku ja põhjalikku tööd, kujundades nii personali, lapsevanemate kui ka õpilaste hoiakuid ning kasutades KiVa programmi ennetus- ja sekkumiselemente taasleitnud innuga ja - nagu näitavad kooli õpilasküsitluse tulemusedki - mõjusalt.“

„Tunneme uhkust ja suurt rõõmu, et meie tehtud tööd ja pingutusi on märgatud. Saadud tiitel annab veelgi rohkem energiat, et minna vastu uutele väljakutsetele, tagamaks kõigile lastele koolirõõm,“ ütles Kalmetu Põhikooli KiVa-tiimi juht Hestia Mirka. „Meeldiv on kuuluda KiVa-koolide toetavasse perre ja tegutseda ühise eesmärgi nimel!“

Aasta kiusuennetaja kooliks sai kandideerida iga vähemalt 2 aastat KiVa programmi kasutanud kool, kes selleks ise soovi avaldas. Tiitlisaja välja selgitamiseks võeti arvesse nii kooli õpilasküsitluse tulemusi, KiVa rakendamise näitajaid personali tagasiteade põhjal kui ka osalemisaktiivsust Kiusamisvaba Kooli poolt pakutataval täienduskoolitustel. Boonuspunkte andsid ka kõik koolipoolsed lisategevused KiVa teadmiste ja oskuste laiemaks levitamiseks.

Aasta kiusuennetaja kooli tiitlit annab SA Kiusamisvaba Kool välja igal aastal alates 2018. aasta suvest.

SA Kiusamisvaba Kool asutati 2012. aastal missiooniga muuta Eesti koolid kiusamisvabaks. Selleks töötatakse välja tõenduspõhised meetmeid, aidatakse koole kiusamisvastaste meetmete kasutusele võtmisel ning tegeldakse teadlikkuse tõstmisega kiusamise, selle vähendamise ja ohjeldamise viiside kohta.

Maili Nälk, Hestia Mirka ja Evija Leiaru auhinda saamas

Kadi Rimmel(vasakul) ja Kadri Lorup koos presidendiga peale intervjuud Kalmetu Põhikoolis

Perepäev – minule, sinule, meile!

Kalmetu põhikool on pikka aega õppetöö kvaliteedi ja koolirõõmu silmas pidades tegelenud aktiivselt sallivus- ja tolerantsusteamadega. Parimaks tunnustuseks oli Kalmetu põhikooli pärjamine 2019. aasta kiusuennetaja kooli tiitliga. Ka alanud õppeaastal alustati hoogsalt kiusuennetamisega - allkirjastati koolirahu leping. Koolipere on võtnud kiusuvaba õhkkonna käsitlemise veelgi laiemalt ette ja viimas ellu sealset kogukonda kaasavat pooleaastast projekti "Minu, sinu, meie - koos on rohkem".

Nii vallutasidki pühapäeval, 8. septembri pärastlõunal Kalmetu koolimaja kui ka selle ümbruse heatujulised piirkonna pered. Oli rõõmurohke perepäev oma inimeste seltsis. Tänu mitmetele toetajatele ja kooli tublidele õpetajatele, pakkus päev mitmekesiseid tegevusi kogu perele – KiVa (kiusamisvaba kooli) infopunkt, jahinduse õpinurk, osavate käsitöölise pesa, batuudid, *sky-jump*, murutraktori vigursõit, teadus- ja improteater, mustkunstnik ja vibulaskmise õpituba. Tänu Cocord motoklubile, said silmad särama ka tehnikahuvilised, sest näituseks oli seatud mitu uhket nurrumootorit. Kõigele krooniks võitsime ka ilmataadi poolehoidu, sest hommikused sajupilved kadusid ürituse avamise hetkeks kui võluväel. Nii sai peale avasõnu treener Marge Jänes ohjad enda kätte haarata ja kogu rahva tempokalt endaga liikuma. Särtsakas soojendus tehtud, oli rahval lai valikuvabadus, mida ja kus uudistada. Kel aga soojendusest väheks jäi, said Viljandi Tuleviku spordiklubi treener Henri Paavo juhendamisel igamehe jalkalahingus osaleda või hoopis *indiacamängus* kätt proovida. Kui perepäeval piisavalt lustitud ja trallitud ning nälg kimbutama hakkas, olid Kalmetu kooli tublid kokad maitsva supiga juba valmis, et kõiki külalisi lahkelt kostitada.

Projekti eesmärgiks on lähendada kogukonna liikmeid tasuta mitmekesiste sportlike liikumisõhtutega nii Kalmetu Põhikoolis, Uusna Külamajas kui ka Tännassilma rahvamajas. Loodame, et inimesed tulevad julgelt kohale ja teevad kõigile jõukohase spordialaga tutvust. Lisaks on käimas netihääletus Kalmetu kooli õuealale loodavate ilmastikukindlate lauatenise laudade osas, mille valmimisel on suureks abiks ja jõuks Kalmetu kooli direktor Andres Savi kui ka tööõpetuse õpetaja Kalle Riitmuru. Pinksilaudade lõplikku valmimist on oodata oktoobrikuus, mil toimub ka kolme põlvkonna lauatenise võistluse. Lisaväärtusena valmivad kooli õuealale ka kiiged. Projekt lõpeb detsembrikuise haridusseminariga, kuhu ootame kogukonna liikmeid arutlema maakoolide tuleviku üle.

Projektijuhiks on kooli huvijuht Karin Mägi, kes on koondanud enda ümber 5 aktiivset kogukonna noort : Maili Nälk, Maarja Liis Juus, Tuuli Tolmov, Heino Kaljuve ja Ivar Tammela. Projekti rahastab Euroopa Solidaarsuskorpus, SA Arhimedes noorteagentuur, toetajate ja koostööpartneritena on kaasatud Viljandi vald, Uusna külamaja, Tännassilma rahvamaja ja Vana-Võidu vibuklubi.

Kui suudame püsida ühe meeskonnana nii koolis kui kogukonnas, loome midagi nii suurt, et ka võõras külaline tunneb ennast meie seltsis hästi. Maapiirkond, kus toimetavad tegusalt koos nii noored kui vanad, suudab pakkuda atraktiivset elukeskkonda ka tulevatele põlvvedele. Palume julgelt osalema ja üheskoos tegutsema, sest koos on rohkem. Ilusat sügiskuu jätku!

Karin Mägi (Kalmetu Põhikooli huvijuht)

Pinksilaud on valmis. Foto: K. Mägi

Perepäev kajastumas fotodel

Fotod: Karin Mägi (Kalmetu Põhikooli huvijuht)

Sten Roosi muinasjutuvõistlus kutsub osalema

Eesti Lastekirjanduse Keskus ja perekond Roos kutsuvad 11–15-aastasi lapsi osalema Sten Roosi nimelisel muinasjutuvõistlusel. Ann ja Ants Roosi pojale pühendatud võistlus toimub juba 28. korda. Pika traditsiooniga kirjandusvõistluse eesmärk on äratada lastes huvi omaloomingu vastu, parandada nende emakeelset väljendusoskust ning arendada loovust. Osalejatelt oodatakse muinasjutte vabalt valitud teemal. Tekstide soovitatav pikkus on 1–2 A4 lehekülge. Lood palume saata 13. jaanuariks 2020 märgusõnaga „Steni muinasjutuvõistlus“ meiliaadressil elk@elk.ee või Eesti Lastekirjanduse Keskusesse aadressil [Pikk 73, Tallinn 10133](https://www.pikk73.ee). Tööle palume lisada muinasjutu autori nimi, vanus, kool ja klass.

Sten Roosi muinasjutuvõistlus toimub alates 1993. aastast. Konkurss kuulutatakse välja igal aastal 6. septembril, Sten Roosi sünniaastapäeval. Möödunud aastal saadeti võistlusele 273 muinasjuttu ning osalejaid oli 50 koolist, välja anti 22 auhinda. Tulemused tehakse teatavaks pidulikult auhinnatseremoonial Eesti Lastekirjanduse Keskuses 2020. aasta maikuu. Lisaks auhinnalistele kohtadele antakse välja mitmeid eriauhindu ning parimad muinasjutud avaldab ajakiri Hea Laps.

Kuidas inimesed said super võimed Fantaasiajutt

Elasid kord kaks tulnukat. Nende nimed olid Fii ja Fumm. Nad mõlemad olid erinevad: Fii oli punase nahavärviga. Ta käis neljal jalal. Tal oli kaks suurt ovaali silmedeks. Fumm oli aga sinist värvi. Temal oli hoopis üks jalg, millel ta käis. Tal oli viis väikest ringi silmadeks.

Nad elasid planeedil nimega Atlantis. Nad sõid erinevaid asju: Fiile maitstes meteoriidialat ja selle kõrvale juua kosmosekalade piima. Fummile maitstes aga tähetolmusupp koos Atlantise saiaga.

Mõlemal neist oli ka oma kiiks: Fii suutis asju üles ja alla liigutada ainult vaadates nende peale, Fumm oskas kasvatada endale käsi juurde, kui ta soovis. Üks asi, mida nad alati koos tegid, oli planeetide vahel rändamine. Nad armastasid vabal ajal reisida ühelt planeedilt teisele.

Ükskord juhtus aga seline lugu: oli üks ilus päev ja Fiil ega Fummil ei olnud midagi teha, nii et nad otsustasid külastada planeet Maad. Nii nad pakkisid asjad kokku ja läksid enda laeva. Nad sõitsid umbes tund aega. Kohale jõudes maandusid nad ühel metsade vahel oleval laanel. Nad veetsid terve päeva käies ringi Maal, vaadates loodust, loomi ja proovides Maa toite.

Kuna nad olid läinud oma laevast nii kaugele, ei leidnud nad seda üles. Nad olid väga kurvad, aga ajaga kohanesid nad Maa oludega. Nad värvisid oma naha beežiks, kasvasid juuksed ja hakkasid käituma nagu inimesed. Sellest ajast saati on elanud nad Maal koos oma võimetega. Nad said lapsed ja sellest ajast on maal super võimetega inimesed.

Kadi Rimmel 6. kl

Kummaline lugu Lololest ja Lelelost Fantaasiajutt

Elasid kord kaks tüdrukut, kelle nimed olid Lolole ja Lelelo. Pealtnäha olid nad tavalised, aga see polnud päris nii.

Ühel päeval jõudis Lolole enne Lelelod kooli. See oli kahtlane, sest tavaliselt jõudis Lelelo enne kooli. Lolole jäi sõbrannat ootama, aga Lelelod ei tulnudki. Lolole arust oli asi väga kahtlane, sest eelmisel päeval olid nad just käinud sigadega ratsutamas. Lolole helistas Lelelole, aga ta ei vastanud. Lolole läks Lelelo kodu ukse taha, aga kedagi polnud kodus. Ta mõtles hetke ja otsustas nende salapunkrisse minna. Lelelod ei olnud ka seal. Lolole läks nuttes koju ja ema küsis, mis juhtus, aga Lolole ei vastanud ja jooksis oma tuppa ja pani ukse lukku. Tüdruk jäi magama, sest kell oli päris palju.

Unes nägi ta, et hiigelsuur Krantslekt koletis oli ta toas ja sõi Lelelo ära. Tüdruk ärkas üles ja jooksis õue. Seal ootas teda kümne silma ja kahe suuga meritäht, kes hakkas Lolole

poole jooksmas, sest tahtis temaga sõbraks saada. Lolole arvas aga, et meritäht tahab teda ära süüa.

Järgmisel hetkel oli tüdruk suures püramiidis ja kaksteist muumiat kõndisid käed ette sirutatult tema poole. Tüdruk sulges silmad ja järsku oli ta üksinda suure ooperi laval. Publik tahtis, et ta laulma hakkaks. Tüdruk hakkas laulma ja kohe, kui ta suu avas, oli ta oma voodis. Voodi ääre alt tuli välja viisteist kätt ja riidekapi ukse vahelt paistis roheline valgus. Lolole hakkas karjuma ja siis kadusid viisteist kätt ta voodi ääre alt, ka roheline valgus oli kadunud. Ema astus toa uksest sisse ja ütles: „Aeg on ärgata!”

Selgus, et see kõik oli olnud uni ja Lelelo juba ootas teda koolis!

Liis Saarepera 6. klass

Kaks muumiat kaheteistkümnest

Seiklusring tegutseb hoolega

3. oktoobri sombusel pärastlõunal asus Kalmetu Põhikooli 16-liikmeline mobiilse seiklusringi õpilaste grupp koos ringijuhendaja Karin Mägiga Tartumaale teele, et pidada maha kardisõidu võistlus ja metsa all *airsofti* taktikamäng. Õpilased olid väljasõitu terve nädala väga pingsalt oodanud, sest seiklusringi tegevused planeeritakse õpilastega koos ja juhendatakse just nende soovidest.

Kui buss oli saanud sõita 10 kilomeetrit Tartu poole, helises telefon, milles anti teada, et võime otsa ringi pöörata ja tagasi sõita, sest Tartumaal sadas kõvasti vihma ja polnud märkigi saju vaibumisest. Otsustasime siiski teekonda jätkata ja lootsime ilmataadi poolehoiule. Kohale jõudes selgus, et vihmasadu on lakanud ning rada sõiduks turvaline. Lõpp hea, kõik hea. Kiireimat sõitu näitasid Daniel Enders, Alar Ant ja Taaniel Poolakese. Daniel tegeleb ka hobikorras motosportidiga ning seetõttu said kogemused ja oskused õiges kohas rakendust.

Kardisõit tehtud, sõitsime edasi Muri külla, kus õpilased mängisid kuni pimeduse saabumiseni *airsofti*-taktikamänge.

Kokkuvõtlikult oli positiivsetest emotsioonidest tulvil päev ja imekombel ei valitsenud tagasiteel vaikus, vaid vali muljete jagamine kestis kodupetausteni. Nii lapsevanemad, õpilased kui ka juhendaja on õnnelikud, et kõik ülaltoodu on võimalik tänu riikliku huvihariduse täiendavale rahastusele. Järgnevad plaanid on juba paigas ja ootavad realiseerimist.

Kalmetu Põhikooli huvijuht Karin Mägi

Reisikiri

Fantaasiajutt

Alustrasin sõitu Shröimlandile.

Sinna on umbes 4h sõit. Shröimland asub Bermuda kolmnurga lähedal saarel. Shröimlandil elavad unga-bungad, nad on olemas olnud juba tuhandeid aastaid. Nende esivanema nimi on Peeter Shröörhs.

Nad elavad saare peal, mis on merepinnast 1500 meetri kõrgusel. Nad elavad suure saare sees, kus on väga külm tugevate meretuulte tõttu. Suurel saarel on neil palju mäesiseseid kaevandusi, kus nad kasvatavad loomi ja taimi. Saare peal elab ungade pealik nimega Shrök. Neil on täielik vabadus teha, mida nad tahavad, ainult tappa ei tohi. Kui üks unga teise ära tapab, siis saab see unga, kes teise ära tappis karistuse: olla mere ääres meretuulte käes kongis aasta aega.

Shröimlandi tipus on väga rikkalik mets, kus kasvavad puud, mida mujal maailmas ei kasva, need on seenepuud, millel kasvavad maailma parimad seemned.

Shröimlandi merealusel osal on kaevandused, kus nad kaevandavad maavarasid.

Mihkel Altsaar 7. klass

Stiilinädal Kalmetul

27. oktoober – 1. november oli meil koolis stiilinädal.

Esmaspäeval tulid kõik kooli tudukates ja võtsid kaasa kaisukad ja tekid. Stiilinädala teemaks oli unine esmaspäev. Mõnes hommikus tunnis lasti magada ja vahetunnid läksid uniselt.

Teisipäeva teemaks oli lapsepõlv. Pähe tehti jänkupatsid ja kaasa võeti nukud ja mänguasjad. Minul olid kaasas ka õhupallid ja pulgakommid, et ikka täiesti lapse mulje jääks. Vahetunnis olid koridorid täis lärmavaid lapsi ja kõik mängisid ning lõbutsesid koos.

Kolmapäeva teemaks olid kangelased ja filmitegelased. Kuna *halloweeni* teema ära jäeti, siis tulid paljud just kolmapäeval kooli *halloweeni* kostüümiga. Muidugi oli kooli peal märgata ka nii mõndagi supermani ja printsessi. Päev oli väga lõbus ja tore.

Neljapäev oli meie kooli jaoks väga tähtis päev. Meid külastas president Kersti Kaljulaid. Ka stiilinädala teema muudeti sellepärast ära. Neljapäeva teema oli viksid ja viisakad neiud ja noormehed. Kõik olid viisakalt riides ja käitusid korralikult. Neljanda tunni lõpu poole kogunesid kõik saali. Karin paigutas meid klasside järgi seisma. Peale seda ootasime umbes 20 minutit presidendi tulekut. Kersti Kaljulaid ütles paar lauset ja peale seda läksid suured sööma ja väiksed õue. Pärast käis president veel ka teise klassi KiVa tunnis ja Kadri ja Kadi tegid intervjuud presidendiga. Õhtu poole oli stiilidisko.

Reedel vallutasid koolimaja vanurid. Kooli tuldi pearättide ja jalutuskeppidega. Üle koridoride oli kuulda vanurite kragisevaid häälekesi ning jalutuskeppide koksumist. Päev oli tore ja lõbus.

Stiilinädal oli väga tegevusterohke ja kõigil oli väga tore.

Mirtel Mutli 7. klass

Õpetajate päev

4. oktoobril tähistasime koolis õpetajate päeva. Mina olin direktor ning tunde andma ei pidanud, küll aga pidin korda hoidma. Enda arvates sain sellega ka üsna hästi hakkama, arvestades kui palju probleeme oli.

Peale aktust pidime kohe tööle asuma. Juba esimese tunni jooksul oli probleeme mega palju. Tulid kohe ka esimesed kaebused kiusamise kohta. Kiusamistega aitasid õnneks KiVa õpetajad. Leidsin saalist ka ühe seitsmendiku, kes tundi ei läinud. Ajasin ta tundi, kuid sinna ta ikkagi ei jõudnud. Lõpuks läks talle ta enda klassivend järgi. Vabanduseks, miks ta tundi ei läinud, oli see, et tal oli paha, kuid selle õpilasega oli probleeme veelgi – ta ei suutnud telefonist eemale hoida.

Edasi järgmistesse tundidesse minnes läks asi veidi rahulikumaks, välja arvatud see, et üks õpilane viidi traumapunkti ja kaebuseid tuli juurde, kuid õnneks muutus kõik rahulikumaks.

Kui tuli söögivahetund, saabusid meie Hesburgeri eined, mille tellisime. Tahtsime õue süüa minna ja ka pärisõpetajad õuevahetundi ajada, kuid sellest ei tulnud midagi välja – nad ei allunud käskudele. Vaid mõned õpetajad tulid välja, ülejäänud lihtsalt ei pidanud sõna, et kohe tulevad.

Kui einestatud saime, algas viimane tund. Asi läks jälle käest. Õpilased muutusid jälle ülemeelikuks. Hakati tundi segama, sest neil, kes segasid, olid tunnid läbi ja neil polnud tegevust. Seega panin nad kooli kodukorda lugema. Lõpuks mõtlesin, et annan alla ja lähen süüa kaheksandike tunnis oma nagitsad ära selleks, et neid õrritada. Kaheksas oli ka üsna probleemne klass, kuid õnneks tegid nad ikkagi tööd.

Peale neljandat tundi oli aeg koju minna. Olin omadega nii läbi, et ei jõudnud bussilegi kõndida. Buss oli ka hullult ülerahvastatud, nii et ei olnud tore sõit. Kodus sai õnneks lõõgastuda.

Sellel päeval sain aru, et õpetaja amet pole minu jaoks, minu jaoks liiga palju pinget.

Marten Karv 9. klass

Olin õpetaja

4. oktoobril oli meie koolis õpetajate päev. 1. tunni ajal oli aktus. Pärast seda andsid teist, kolmandat ja neljandat tundi juba uued õpetajad. Aktus möödus toredalt. Tulime sisse koos õpetajatega ja välja astusime saalist juba ise õpetajatena. Mina asendasin sel päeval õpetaja Viigit. Pidin andma ka tundi õpetajatele.

Teisel tunnil oligi aeg oma asjad kaasa võtta ja kolida õpetajate tuppa. Ülesandeks oli võtta õpetajad vähemalt kolmeliikmelistesse gruppidesse ja siis lasta neil koostada lauamäng. Õpetajad tulid sellega üsna hästi toime, kuid vahepeal tuli neid noomida, et kõiki kaasa tegema saada.

Kolmandat tundi andsin 8. klassile. Tunniks oli bioloogia. Alguses tegid nad tunnikontrolli ja pärast näitasin neile slaide ja premeerisin küpsistega. Tund möödus üsna rahulikult, arvestades, et tegemist oli 8. klassiga.

Neljas tund oli mul vaba ja sain käia piilumas, mis teistes tundides tehti. 1. klassi tunnis olid lapsed suures tööhoos ja küsisid väga palju küsimusi, pikapäeva tund oli vaikne ja rahulik, kirjanduse tunnis valitses just söögipaus, kui ma uksest sisse astusin. Toimus väga erinevaid õpetusviise, aga arvan, et need kõik olid omaette toredad.

Söögivahetunnil saabus meie klassijuhataja kahe suure Hesburgeri kotiga. Õgisime kõik kõhud täis ja andsime tunde edasi.

Lõpuks, kui koju jõudsin, olin lausa surmväsinud ja otsustasin väikese une teha. Päev oli väga lõbus ja huvitav, aga ka meeletult väsitav.

Laura Lorup 9. klass

Mälestusi suvest

Ma käisin suve jooksul Hispaanias, veetsin aega koos oma õega ja olin koos mõne sõbraga.

Olin Hispaanias nädal aega. Ööbisime ühe tuttava juures. Me väga ei vaadanud vaatamisväärsusi, aga selle eest käisime palju rannas. Üks päev läks seal niimoodi. Ma lähen kellegagi poodi värsket saia ostma. Pärast seda sööme hommikust rõdul. Hiljem läheme aga mere äärde ja veedame seal aega. Ujuda suurte lainetega oli väga lõbus. Me sööme lõunat ja puhkame. Enne õhtusööki, siis kui ei ole enam väga kuum, läheme jalutame linnas ringi. Tagasi jõudes sööme õhtusööki ja oleme rõdul. Joome jooke, räägime üksteisega. Pärast seda läheme magama. See oli tore kogemus.

Kadi Rimmel 6. klass

Saaremaale läksime kohe juuli alguses. Me jõudsime hästi täpselt praamile. Ööbisime Läätsa Holiday Homes puhkemajas. Käime seal iga aasta. No vähemalt 3 või 4 aastat oleme käinud.

Saaremaal me šoppasime ja käisime Kaali kraatri juures. Saaremaal oli väga tore. 20. juulil algas mul laager. See oli ülivõimas. Meil käis palju erinevaid trenereid. Laagris käisime Kanepi valgusfestivalil, kus esinesid Genka ning Karmo & Küberrünnak. See lõppes õhtul kell 00:00. Lõpus oli ka väga vinge ilutulestik. Meil oli iga õhtul midagi. Esimene õhtu oli valgusfestival, mingi päev oli Dance Battle, kus mina ja mu hea sõbranna saime 1. koha. Mingi õhtu oli „Su nägu kõlab

tuttavalt” võistlus. Minu võistkonnas oli 7 inimest ning seal me saime ka 1. koha.

Kadri Lorup 6. klass

Suve alguses käisin maal metsas ja hakkasin käima jahil kaasas, nägin palju loomi: kitsi, tallesid, sokku, põtrasid ja jänest. Tegin palju põllutööd, mida mulle väga meeldib teha. Alguses olin ma kombaini peal ja aitasin kuivatis remontida. Läksin hommikul tööle kell 6:00 ja lõpetasin õhtul kell 22:30, see oli päris pikk päev ja lõpetasime 30. augustil, viljasaak oli üllatavalt hea, kuigi olid kuivad ilmad. Enne viljavõtmist käisime Treimanis mere ääres. Terve suve olin koos oma hea onuga, käisime metsas mustikaid korjamas ja see onu õpetas mulle autoga sõitma, nüüd on meil onuga plaanis osta odav auto ja keevitada turvapuur sisse ja teha see põllurallikaks.

Kaimar Lohk 6. klass

Ehitasime sõbraga ka onni. Onn oli kahekorruseline. Tegime nii, et kõigepealt panime talad püsti, sidusime need nõoriga, järgmisena panime OSB plaadi maha, et teisele korrusele ehitama minna. Kõigepealt ehitasime katuse. Katuse oli kuuseokstest ja kilest tehtud. Pärast seda panime seinad püsti. Kui seinad olid pandud, hakkasime seest tegema. Mulle meeldis kõige rohkem see, et saime onni valmis.

Ron-Revon Vaarend 6. klass

Fotol on luksuslik onn

Mälestusi suvest

Käisin Hiiumaal suguvõsa kokkutulekul. Sinna tulid sugulased Kanadast, Ameerikast, Soomest ja Eestist. Sinna läksime Haapsalust praamiga „Piret”. Kohale jõudes viisime asjad ööbimiskohta, milleks oli väike hostel. Sõitsime autoga edasi ühe talu juurde, kus see kokkutulek toimus. Paljud tulid oma laste ja lemmikloomadega. Kõige vanem inimene oli minu vanatädi Anita, kes oli 86-aastane. Ta pidas väikese sõnavõtu ning heiskasime lipu Eesti hümnile lauldes. Sõime torti ja jõime teed või kohvi. Külastasime ka kalmistut, kuhu oli maetud minu vaarvanaisa. Hiljem jalutasime vanades varemetses. Sõitsime ööbimispaika ja läksime magama. Järgmisel päeval algas sõit koju tagasi.

Mirle Järs 8. klass

Herman Etnedalis jõe ääres

väga palju kõrgeid mägesid, meie maja paiknes just ühe mäe nõlval, mis oli umbes 1000 meetrit merepinnast ja sealt jooksid jõed, järved ja kosed. Tagasi tulles pidime hommikul kell 4 ärkama ja liikuma hakkama, Oslosse sõitsime umbes 2 tundi. Kui jõudsimme lennujaama, siis see tundus palju suurem, kui see oli siis, kui tulime. Ilmselt sellepärast, et nii kui me maandusime, käisime poest läbi, võtsime oma asjad ja läksime välja. Mõne aja pärast saime lennukile, mis hilines ja läksime tagasi Eestisse.

Herman Ernits 8. klass

Juuli lõpus käisime perega Saaremaal, seal olles ööbisime Mardi talus. Saaremaal käisime Panga pangal, Katri pangal, Kuressaare lossis, Sõrve sääres ja kindlasti veel kuskil. Saaremaa juures meeldis mulle see, et kõik kohad on ilusasti hooldatud ja korras, bussipeatused on väga ilusad, loodus on ilus ja inimesed kõik on sõbralikud. Peale Saaremaa käisin veel nädal enne kooli Hiiumaal koos oma õega (Geily) ja sõbrannaga. Hiiumaale minnes oli meil kohe ära räägitud ja mõeldud, et toome omale kaks hobust. Sinna jõudes pidime aitama ajada hobused umbes 400-lt hektarilt koos karjaajamishobustega. Mina selles ei osalenud, kuna mul on olnud suhteliselt pikk paus sõitmisest. Seega jäin mina sõbranna lapsega ning Geily ja sõbranna läksid neid ajama koos omanikuga. Kui hobused olid lõpuks kokku aetud ja talli juurde toodud, saime hakata valima. Lõppkokkuvõtteks tõime hoopis 3 hobust + 1 varsa.

Mina sain endale valge hobuse, kellel on saba ülevalt valge ja saba ots on must, pool lakka on valge, pool must ja eest tukk on hall, ühesõnaga sain sellise hobuse, mida ma arvan, et pole kellelgi ja just sellise hobuse, kellest olen unistanud. Sõbranna sai endale pruuni - valge - laigulise hobuse, täpselt nagu printsessi hobune. Kuna Geily käib gümnaasiumis ja tal väga palju vaba aega pole, siis ta sai ka endale ühe pruuni - halli värvi hobuse, kelle ta töötab üles ja siis saab hiljem maha müüa. Ütleme nii, et peaaegu ülejäänud vaba aja pühendan hobustele ja üks lahedaime suvi on möödas. **Geidy Orumets 8. klass**

Ma käisin suvel Norras, olin seal umbes poolteist kuud, maja kus elasime, asus umbes 200 km Oslost, elasime mägedes, Fagernes ja Lillehammeri vahel.

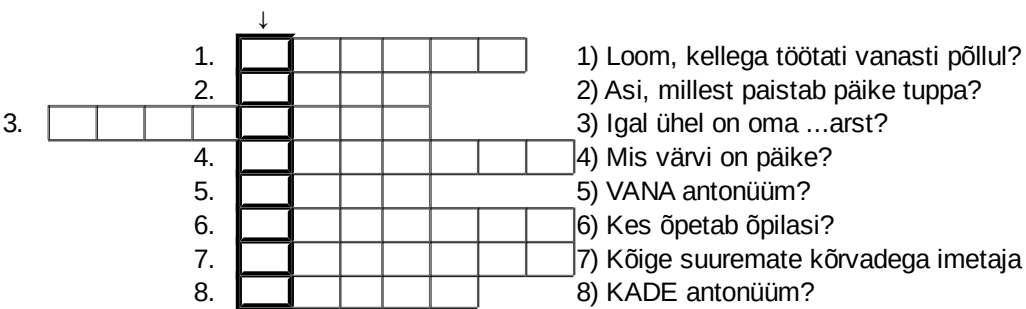
Ma olin seal koos isaga, tegelikult selleks, et raha teenida. Elasime väikeses külas nii, et ma teadsin seal ainult meie ülemust (Hans), ja ta poegi (8 a Robbi ja 28 a Helge). Sõomisega oli veidi imelik seal, enamasti sõime kana, riisi ja mingeid suppe, sest minu arvates Norras on toidud veidi imelikud. Joogiga oli lihtsam, kuna seal oli mahla, kohvi, limonaadi ja piima, kõike, mida tahtsime.

See oli minu esimene kord Norras, tegelikult ka esimene kord lennukiga lendamine. Norras on Eestiga võrreldes väga palju teistsugust.

Näiteks Norras on

Nii alustasime maja ehitamist

- 1) Loom, kellega töötati vanasti põllul?
- 2) Asi, millest paistab päike tuppa?
- 3) Igal ühel on oma ...arst?
- 4) Mis värvi on päike?
- 5) VANA antonüüm?
- 6) Kes õpetab õpilasi?
- 7) Kõige suuremate kõrvadega imetaja
- 8) KADE antonüüm?

VASTUS:nööprõela variant, kasutatakse tekstiilide üksteise külge kinnitamiseks?

Anekdooidid

"Isa, palun anna mulle viis eurot! Ma tahaksin minna loomaaeda boamadu vaatama!" palub Juku.

"Mis sa virised! Näe, siin on luup - võta see ja mine vaata peenramaal vihmaussi!"

Juku on külma saanud ning lõristab vahetpidamatult tunni ajal nina. Õpetaja ei suuda seda nina-lõristamist lõpuks enam välja kannatada ning küsib:

"Juku, kas sul taskurätikut ei ole?"

"Miks ei ole, õpetaja! Aga ema ei luba mul seda kellelegi laenata, nii et ärge mitte lootkegi!"

Üks koolipoiss küsib teiselt:

„Kas tead, mis vahe on seentel ja õpetajatel?”

„ Tean küll,” vastab küsitu. Seente hulgas on vähem mürgiseid.”

„Ants viskas mu võileiva vette!", kurdab Juku.

"Kas meelega?" küsib Mart.

"Ei - vorstiga!"

Juku ja isa lähevad loomaaeda.

Juku: "Isa, kas see ongi ahv?"

Isa: "Ei, pojake, see on alles kassapidaja."

Jukule kingiti pusle. Juku pani selle kokku ning pärast kiitles koolis:

“Karbil oli küll kirjas 2–4 aastat, aga ma sain juba kolme kuuga kokku!”

„Isa, ma ei lähe enam kooli,” teatab Juku. "Ma arvan, et meie matemaatikaõpetaja on hulluks läinud."

„ Mis siis juhtus?" küsib isa.

„ Noh, eile ütles ta, et neli pluss viis on üheksa, täna aga, et üheksa on hoopis kolm pluss kuus.”

.....
Kalmetu Sõna toimetajad: Ene Toomsalu, Karin Mägi, Hestia Mirka, Mirtel Mutli, Kadi Rimmel, Liis Saarepera, Marten Karv, Laura Lorup, Mirle- Merlin Järs, Kadri Lorup, Herman Ernits, Geidy Orumets, Steffi Maarja Tiits, Rauno Grünberg, Mihkel Altsaar ene@kalmetu.vil.ee

.....